

Universitätsbibliothek Paderborn

Instructio Practica ...

Unà cum Rubricis ejusdem Missæ brevibus Notis illustratis

De SS. Missæ Sacrificio Juxta Ritum Romanæ Ecclesiæ offerendo - Unà
cum Rubricis ejusdem Missæ brevibus Notis illustratis

Lohner, Tobias

Dilingæ, 1676

Tit. XXXV. De quibusdam defectibus in Celebratione Missæ occurrentibus
corrigendis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48307](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48307)

TITULUS XXXV.

DE QVIBVSDAM DEFECTIBVS IN
CELEBRATIONE MISSÆ OCCVR-
RENTIBVS CORRIGENDIS.

I. **N**ON est hîc animus fusiùs de hac materia discurrere, sed paucos duntaxat casus frequentius occurrentes breviter recensere, & quomodo in ijsdem defectus occurrentes ex mente Rubricarum & probatorum Authorum corrigendi sint, obiter indicare.

II. Regula prima: *Semper curandum est, ut integritas Sacrificij vel ab uno, vel à pluribus Sacerdotibus procuretur.* Hinc primò sequitur, Celebrantem, si advertat, se legitimam materiam non consecrâsse, debere aliam (si potest sine scandalo) procurare, & consecrare juxta Rubricas p. 3. tit. 4. Sequitur secundò, Si Celebrans consecrata unâ specie, vel etiam duabus ita infirmetur, ut perficere, sumerêque Sacrificium non possit, ab alio (etiam non jejuno, si necessitas exigat) id perfici debere, uti eadem Rubricæ tit. 9. n. 3. præscribunt. Sequitur tertio, Si post Hostiam consecratam advertatur aquam pro vino appositam esse, posse & debere novum vinum cum aqua admixta consecrari, etiam si ob aquam priorem in Calice deglutitam non amplius jejunos sit Celebrans. Sequitur quartò, In eodem casu, quo aqua pro vino consecrata est, non esse necessariò iterum consecrandam Hostiam (licet possit id facere ob autoritatem S. Thomæ id exigentis, cum prior Hostia sufficiat ad integrum Sacrificium cum novo vino consecrato faciendum juxta Scotum, Navarr. Suar. Coninck. & alios apud P. Gobat in Alph. Sacrif. n. 399. licet ipse in loco privato Hostiam apponendam esse putet. Sequitur quintò, Si post discessum ab Altari advertatur defectus substantialis in præterito Sacrificio commissus, non esse supplendum hunc defectum juxta probabiliorem eorundem Authorum, Suarij nempe & Coninck, quibus etiam Tamburinus apud & cum P. Gobat n. 401. adstipulatur, sententiam, licet contrariam sententiam idem Author improbabilitatis damnare non audeat. Sequitur sextò, Si defe-

ctus materiae legitime v. g. vini notatus est, expectandum quidem aliquantulum esse, donec afferatur; si tamen aut diu nimis expectandum foret, aut sine scandalo afferri non posset, pergendum esse in Sacrificio, ceteraque absolvenda, omiſſis ijs, quæ ad deficientem speciem pertinent, uti eadem Rubricæ tit. 4. n. 8. movent, & etiam Azor ac Bonac. apud P. Gobat n. 400. de Sacrif. docent, si per medias turbas talis species cum scandalo afferenda foret.

III. Regula secunda: *In dubio de essentialibus partibus adhibitis, rectius semper opinio securior & probabilior tenetur; secus ordinariè sentiendum, si de partibus non essentialibus oritur dubium.* Hinc sequitur primò. Si valde probabiliter dubitet (id est, magis aut æquè propendeat in eam partem, quæ cum aliquid essentialiale omiſſisse persuadet) de defectu essentiali commisso, consecrationem sub conditione iterandam esse, uti Rubricæ tit. 5. n. 2. movent. Sequitur secundò. Si magis propendeat in partem negantem, se aliquid essentialiale omiſſisse, nihil repetere quidem debere juxta Nugnum apud & cum P. Gobat n. 409.; securius tamen etiam in hoc casu consecrationem conditionatam adhibere, cum adhuc maneat probabilitas contrariæ opinionis, atque adeò reverentia Sacramento debita suadeat, ut illam potiùs, quàm oppositam, licet probabilior sententiam sequamur. Sequitur tertio. Si probabiliter dubitet, se aliquid de non essentialibus omiſſisse, non esse quidem aliquid repetendum, immutando Ordinem Sacrificij, sed ulterius progrediendum, uti S. Thomas q. 83. a. 6. ad 5. & Dicast. apud P. Gobat num. 403. docent; securius tamen & consultius esse, ut si defectus adhuc gravis sit (v. g. si panis fermentatus, vinum acetosum, aqua vino non apposita notetur) ut ante consecrationem vel oblationem corrigatur, uti Tannerus q. 10. n. 112. docet, ubi etiam addit, si levis sit defectus, & exigua mora intercesserit, ita ut facilè corrigi possit, haud dubiè corrigendum videri; quod de privato Sacro, & ijs, quæ secretò dicuntur, etiam P. Gobat n. c. sentit, atque adeò repetendum putat, si quis post *Dominus vobiscum* recorderetur, se Hymnum Angelicum, aut Symbolum omiſſisse; sed & secretam Orationem dicendam, si quis notaret, se ante Epistolam Collectam aliquam omiſſisse; secus si ad Postcommunionem primùm adverteret errorem.

rem. Sequitur quartò. Si quis non recordetur, se aliquid dixisse, aut fecisse, non ideo turbari debere, quia, ut S. Thomas l. c. prudenter advertit, is, qui multa dicit, & facit, non potest recordari omnium, quæ dixit, aut fecit, adeoque nihil repetere debet propter eam solam causam, quòd non recordetur, an fecerit, vel dixerit. Sequitur quintò. Si Hostia per inadvertentiam aut alium casum in Calicem cadat, totaque madefiat, nihil esse iterandum juxta Rubricas tit. 10. n. 9. nec extrahendam, sed omnia, ut aliàs, dicenda; omissis tamen signis, quæ circa Hostiam exercenda erant; &, dum sumitur Sanguis, dicendo: *Corpus & Sanguis Domini nostri &c.* Sequitur sextò. Rarissimè, ut loquitur P. Gobat n. 406. consecrationem ob defectum intentionis irritam esse, cum hoc ipso, quòd Sacerdos liberè vestes Sacerdotales induat, atque in Altari recitet, quæ in Missali præscribuntur, habeat virtualem seu implicitam intentionem sacrificandi, quam omnes Doctores sufficere post S. Thomam q. 64. a. 8. d. 3. pronuntiant.

IV. Regula tertia: *Omnis industria, quæ ad irreverentiam Sacramenti cavendam necessaria apparet, studiosè est adhibenda*: Hinc sequitur primò. Si species consecratæ sumi non possint, vel quia veneno infectæ, vel à muribus corrosæ, vel à vernibus infectæ, aut à sumente evomitæ nauseam parient, eas honestè asservari debere, donec corrumpantur, & tunc in Sacrarium, seu Piscinam Sacram conijciendas esse, uti Rubricæ tit. 10. n. 7. præscribunt. Sequitur secundò. Si species consecratæ vini, absq; periculo vitæ, aut irreverentiæ Sacramento exhibendæ sumi non queant, in alio primitivo Calice aut vase ponendas, tum in stuppa vel panno lineo asservandas, donec exiccentur; & tunc demum stuppam aut pannum comburenda, cinerésque in Sacrarium conijciendos esse juxta easdem Rubricas. Sequitur tertio. Si Sacra Hostia aut Sanguis in locum non sacrum cadat, imprimis, quantum fieri potest, digitis Canonicis tollendum; deinde locum illum superinjecto strophio tegendum, & postea radendum ac abluendum esse; si tamen ejusmodi species in barbam vel vestes alicujus sæcularis cadant, sufficere putant, si tollantur, nec opus esse racione vel ablutione, tradunt P. Simon Felix & Tamburinus apud P. Gobat n. 412. quorum sententiam ipse ibidem

ibidem tutam, ac in praxi securam vocat. Sequitur quartò. Si Particula vel Hostia reperiatur, de qua prudenter dubitari potest, num consecrata sit, adorandam esse sub conditione, reservandam in corporali aut tabernaculo, & in proxima vel eadem Missa ante ablutionis sumptionem à Sacerdote sumendam esse.

P A R S III.

DE MINISTRO RUM
OFFICIIS.

ET si ea, quæ ad Officium Diaconi & Subdiaconi pertinent, satis clarè in Rubricis Missalis explicata habeantur, quia tamen ex una parte hæ ipsæ illorum functiones cum functionibus Celebrantis permixtæ ibidem indicantur; ex altera verò parte negari non potest, plurimum memoriam in eiusmodi actionibus discendis & retinendis juvari, si ea, quæ ad quodvis Officium pertinent, ab alijs functionibus separata sub unum aspectum ponantur; & præterea etiam plerumque talibus Tironibus Missalia ad manum non sunt, visum est omnino è re fore, si hoc quoque subsidium dictis Tironibus non negaretur, id quod in hac parte breviter præstabitur.

TITULUS I.

DE OFFICIO DIACONI.

§. I.

Quid ab egressu usque ad Offertorium ei sit observandum.

I. Paratis omnibus rebus ad Sacrificium necessarijs, induit se Diaconus paramentis, & ad hoc juvatur à Ministris, ipse verò postea Celebrantem in paramentis induendis juvat, dumque amictum & stolam porrigit, easdem prope Crucem prius osculatur. Quod idem osculum etiam figit, quando